

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط کمال گرایی مثبت و منفی و تیپ شخصیتی D با سلامت عمومی سالمندان

محل انتشار:

مجله پزشکی بالینی ابن سینا، دوره 17، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محسن احمدی طهور - دانشجوی دوره دکتری روانشناسی، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

عیسی جعفری - دانشجوی دوره دکتری روانشناسی، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گیلان

رضا کرمی نیا - عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله تهران

حمید اخوان - کارشناسی ارشد علوم اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی همدان

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: عوامل متعددی مانند بازنشستگی، از کار افتادگی، طرد شدن از اجتماع، بیماری جسمانی و ... در سلامت عمومی سالمندان تاثیر گذارند که از جمله آنها نقش متغیرهای روانشناختی می باشد. هدف از مطالعه حاضر تعیین تاثیر کمال گرایی مثبت و منفی و تیپ شخصیتی D در سلامت عمومی سالمندان می باشد. روش کار: در این مطالعه توصیفی - همبستگی تعداد 80 نفر (47 مرد و 33 زن) با روش نمونه گیری در دسترس از بین افراد سالمند مقیم در خانه سالمندان همدان و ملایر انتخاب شدند و پرسشنامه های کمال گرایی مثبت و منفی تری - شورت و همکاران، تیپ شخصیتی D و سلامت عمومی گلدبرگ و هیلر روی آنان اجرا شد. نتایج: کمال گرایی مثبت ($r=0/30$) و سنخ شخصیتی ($t=0/32$) D با سلامت عمومی همبستگی معنی دار دارند. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که 49 درصد از واریانس سلامت عمومی توسط متغیرهای کمال گرایی مثبت و سنخ شخصیتی D تبیین می شود. در متغیرهای افسردگی اضطراب، بازداری کلامی و زود رنجی میانگین زنان بیشتر از مردان و در متغیرهای کمال گرایی مثبت، سلامت عمومی، کارکرد اجتماعی میانگین مردان بیشتر از زنان بود. نتیجه نهایی: کمال گرایی مثبت با ایجاد یک نگرش خوشبینانه و افزایش عملکرد اجتماعی باعث کاهش اختلال های روانی در سالمندی می شود و تیپ شخصیتی D بر خلاف کمال گرایی مثبت سالمندان را مستعد بیماری های جسمانی و اختلال های روانی می کند.

کلمات کلیدی:

تیپ شخصیتی D، بهداشت عمومی، کمال گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570320>

